

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209207725
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Haitová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1209207725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Haitovej a členov senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v právnej veci žalobcu: TRADEUNION spoločnosť s ručením obmedzeným Vranov nad Topľou, so sídlom Družstevná 1, 072 21 Nacina Ves, IČO: 31 679 510, proti žalovanému: TRANSPETROL, a. s., so sídlom Šumavská 38, 821 08 Bratislava, IČO: 31 341 977, právne zastúpenému JUDr. Oliverom Korecom, advokátom, Záhradnícka 9, 811 07 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mierová 19, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, právne zastúpeného Krivak & Co, s. r. o., Gajova 13, 810 00 Bratislava, o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 42Cb/137/2009-529 zo dňa 17. 01. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 42Cb/137/2009-529 zo dňa 17. 01. 2013 **p o t v r d z u j e**.

Krajský súd v Bratislave žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vo výške 138,90 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol prvostupňový súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti všetkých uznesení prijatých na zasadnutí mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného, konaného dňa 24. 04. 2009 uvedených v notárskej zápisnici č. N 35/2009, Nz 13196/2009, NCRIs 13353/2009 z mimoriadneho valného zhromaždenia. Žalobca odôvodnil svoj návrh tým, že je majiteľom 110 kusov akcií žalovaného s podielom majiteľa zo základného imania emisie vo výške 5,78 % a žalovaný mu nedoručil pozvánku na zasadnutie mimoriadneho valného zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 24. apríla 2009, čím mu ako akcionárovi znemožnil účasť na valnom zhromaždení. Žalobca tvrdil, že valné zhromaždenie žalovaného, ktoré sa konalo dňa 24. apríla 2009, bolo zvolané v rozpore s § 184 ods. 3 Obchodného zákonníka a žalovaný svojím postupom porušil stanovy spoločnosti a obmedzil zákonné právo žalobcu ako akcionára zúčastniť sa na zasadnutí valného zhromaždenia, hlasovať na ňom, požadovať informácie a vysvetlenia a uplatňovať návrhy. Žalovaný žiadal návrh žalobcu zamietnuť, pretože žalobca v čase konania zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného jeho akcie nevlastnil a ku dňu 24. 04. 2009 bola jediným akcionárom žalovaného Slovenská republika, ktorá skutočnosť vyplývala z výpisu zo zoznamu akcionárov vydaného Centrálnym depozitárom cenných papierov, a. s. Vedľajší účastník na strane žalovaného namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesení prijatých na valnom

zhromaždení žalovaného, pretože tento nie je zapísaný v zozname akcionárov a žiadne akcie žalovaného vydané v listinnej podobe na meno, neboli vydané na meno žalobcu a neboli na žalobcu rubopisom prevedené. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že dňa 24. 04. 2009 sa v sídle spoločnosti žalovaného konalo zasadnutie mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného a podľa výpisu zo zoznamu akcionárov Centrálného depozitára cenných papierov SR, a. s. k tomuto dňu bola majiteľom 1 900 akcií žalovaného a jediným akcionárom žalovaného Slovenská republika. Z výpisu z obchodného registra žalovaného ďalej prvostupňový súd zistil, že v období od 01. 01. 2009 do 29. 01. 2010 mal žalovaný vydaných 1 900 kmeňových listinných akcií v menovitej hodnote jednej akcie 33.194,- Eur. Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalobca nie je osobou aktívne vecne legitimovanou na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesení prijatých na zasadnutiach mimoriadneho valného zhromaždeniach žalovaného, pretože nepreukázal vlastníctvo akcií žalovaného. Z predložených zoznamov akcionárov zistil súd prvého stupňa, že žalobca v čase konania zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného dňa 24. 04. 2009, ani po tomto termíne nebol akcionárom žalovaného. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil prvostupňový súd § 183 a § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 1 Obdo V 86/2004. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom určil povinnosť žalobcu nahradiť v konaní úspešnému žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 452,10 Eur za sedem úkonov právnej služby v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a rovnako povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za desať úkonov právnej služby vo výške 670,37 Eur.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie. Žalobca uviedol, že svojim žalobným návrhom sa domáhal určenia neplatnosti všetkých uznesení prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného konanom dňa 24. 04. 2009 uvedených v zápisnici z mimoriadneho valného zhromaždenia a na preukázanie aktívnej legitimácie predložil súdu zmenový výpis z účtu majiteľa cenných papierov z 09. 10. 1998, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 2/99 z 28. 02. 2001 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 159/07-37 z 11. 12. 2007. Žalobca považoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne nesprávny, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci, nerešpektujúci nález Ústavného súdu SR a preskúmavajúci zákonnosť priebehu exekúcie napriek právoplatnému rozsudku Najvyššieho súdu SR z 28. 02. 2001, sp. zn. M Cdo 2/99, ktorým bola právoplatne vyriešená otázka nadobudnutia akcií žalovaného žalobcom. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitimáciu na podanie žalobného návrhu o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia z tvrdenia o nadobudnutí 110 akcií žalovaného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom vo Vranove nad Topľou sp. zn. Er 3143/97, Ex 4575/97, ktoré skončilo vrátením poverenia exekučnému súdu dňa 29. 10. 1998, ako aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 28. 02. 2001 sp. zn. M Cdo 2/99, ktorým tento zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3143/97, Ex 4575/97 z 24. 09. 1997. Ústavný súd SR svojim nálezhom zo dňa 11. 12. 2007 sp. zn. II. ÚS 159/07-37 vyslovil porušenie práva na súdnu ochranu rozsudkom NS SR z 28. 06. 2006 sp. zn. 1M Obdo 5/2005, pretože je vylúčené, aby zákonnosť priebehu exekúcie posudzoval ako prejudiciálnu otázku súd v inom ako exekučnom konaní. Podľa žalobcu bolo povinnosťou prvostupňového súdu rešpektovať nález ústavného súdu a neposudzovať právoplatne vyriešenú otázku nadobudnutia akcií žalovaného žalobcom. Žalobca vytýkal prvostupňovému súdu, že tento podmienky neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného neskúmal, čím vec nesprávne právne posúdil a vo veci nevykonal ďalšie navrhované dôkazy. V dôvodoch odvolania proti rozsudku žalobca uviedol, že výlučne z dôvodu protiprávneho konania žalovaného nebol zapísaný do zoznamu akcionárov spoločnosti žalovaného ku dňu 24. 04. 2009. Žalobca súdu preukázal, že dňa 09. 10. 1998 nadobudol 110 ks akcií žalovaného a od toho dňa neurobil žiaden taký právny úkon, ani nenastala žiadna taká právna skutočnosť, s ktorou zákon spája zmenu vlastníctva, a preto sa cítil od 09. 10. 1998 nepretržite akcionárom žalovaného. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval žalobca za vecne nesprávny, nerešpektujúci nález ÚS SR zo dňa 11. 12. 2007 sp. zn. II. ÚS 159/07-37 v tom, že žalobca je akcionárom spoločnosti žalovaného a ako taký je legitimovaný na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného. Žalobca mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil jeho aktívnu legitimáciu v konaní. Nakoniec namieta žalobca nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, ktoré nezodpovedá povinnosti súdu podľa § 157 O.s.p..

K obsahu odvolania žalobcu sa vyjadril žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako zákonný a správny potvrdil. Súčasne si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný uviedol, že posúdenie nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súdom prvého stupňa považuje za správne, pretože žalobca nepreukázal, že v čase konania valného zhromaždenia bol majiteľom akcií spoločnosti žalovaného. Podľa žalovaného rozsudok NS SR sp. zn. M Cdo 2/99, ktorým najvyšší súd odmietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, pretože nebola splnená jedna z podmienok na jeho podanie, sa zákonnosťou exekúcie vôbec nezaoberal. Právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v odôvodnení rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 159/07 nepovažoval žalovaný za záväzný. Ústavný súd sa zaoberal porušením práva žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces v konaní vedenom NS SR pod sp. zn. 1 M Obdo 5/2005. Skutočnosť, že nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 159/07 definitívne nemohol vyriešiť otázku vlastníctva akcií spoločnosti žalovaného, potvrdil podľa názoru žalovaného ústavný súd vo svojom neskoršom náleze č. k. IV. ÚS 60/2010-66 zo dňa 20. 01. 2011. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cb/1272/2002 zo dňa 28. 05. 2010 potvrdený rozhodnutím NS SR sp. zn. 3Obo 171/2010 a sp. zn. 3Obo 172/2010 z 28. 04. 2011, ktorými súd určil, že spoločnosť GAJUS, a. s. v likvidácii nie je akcionárom spoločnosti žalovaného, pretože exekučný prevod akcií v roku 1998 je neplatný. Žalovaný konštatoval, že tieto rozhodnutia súdov potvrdili absolútnu neplatnosť prevodu akcií spoločnosti žalovaného pre rozpor so zákonom o strategických podnikoch.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného svojim písomným podaním zo dňa 22. 05. 2013 a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a právne správny potvrdiť. Súčasne si vedľajší účastník uplatnil nárok na náhradu trov konania. Vo svojom vyjadrení poukázal na obsah odvolania žalobcu, v ktorom tento ako odvolacie dôvody uviedol nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Tieto odvolacie dôvody však žalobca nekonkretizoval a bližšie nevymedzil. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že ku dňu konania zasadnutia mimoriadne valného zhromaždenia žalovaného predložil výpis zo zoznamu akcionárov vedený CDDP SR, z ktorého vyplýva, že jediným akcionárom spoločnosti žalovaného bol vedľajší účastník. Vedľajší účastník nesúhlasí s názorom žalobcu, že neaplikácia § 135 O.s.p. a neposudzovanie podmienok neplatnosti uznesení valného zhromaždenia súdom prvého stupňa naplnili v tomto prípade žalobcom uvádzaný odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci. K obsahu nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 159/07-37 vedľajší účastník uviedol, že tento sa nezaoberal vlastníckym právom žalobcu, ani iným právom, ktoré je predmetom konania o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia. Názory ústavného súdu vyjadrené v predmetnom náleze nepovažuje vedľajší účastník za záväzné pre súd v tomto konaní a navyše ich správnosť rozporoval. Podľa vedľajšieho účastníka je potrebné rozlišovať medzi procesnoprávnou a hmotnoprávnou stránkou exekúcie. Ak zmene subjektu práva bránia hmotnoprávne normy, jeho zmena prostredníctvom exekúcie je vylúčená bez ohľadu na zákaz návratu do pôvodného stavu. V tomto prípade má povinný, ako subjekt, ktorý sa vykonanou exekúciou nezmenil, k dispozícii všetky prostriedky ochrany vlastníckeho práva. Vedľajší účastník poukázal na nález Ústavného súdu SR z 20. 01. 2011 sp. zn. IV. ÚS 60/2010, podľa ktorého otázka vlastníctva akcií žalovaného nebola vyriešená, z čoho vyplývalo, že všeobecné súdy sa musia s touto otázkou samostatne vysporiadať. Všeobecné súdy riešili otázku nadobudnutia akcií žalovaného žalobcom, v exekúcii začatej v roku 1997, v konaniach vedených na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 27Cb/70/2002, na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/130/2009, v konaní pred Krajským súdom v Košiciach, ktorý svojim rozsudkom zo dňa 18. 12. 2012 sp. zn. 4Cob/91/2011 potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 01. 07. 2011 č. k. 22Cb/101/2009, ktorým súd určil, že S.. F.. F. F. nie je predsedom predstavenstva spoločnosti žalovaného zvolený na mimoriadnom valnom zhromaždení, ktoré sa nikdy nemohlo uskutočniť. Okresný súd Bratislava II rozhodol v konaniach vedených pod sp. zn. 42Cb/121/2009 a sp. zn. 42Cb/143/2010, v ktorých sa žalobca a spoločnosť CAPPA FUND III LLC domáhali určenia neplatnosti uznesení valných zhromaždení žalovaného tak, že žaloby zamietol, pretože navrhovatelia nemali postavenie akcionárov žalovaného. Vedľajší účastník sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o nesprávnej interpretácii § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka súdom prvého stupňa, ktorý sa nezaoberal naplnením predpokladov pre vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti. Pre určenie neplatnosti uznesení valných zhromaždení musia byť v rovnakom čase splnené všetky tri podmienky vyplývajúce z § 131 Obchodného zákonníka, teda platí, že toto právo si musí uplatniť riadny akcionár spoločnosti. Keďže súd zistil, že si právo uplatnila osoba, ktorej to zákon neumožňuje, nemalo zmysel, aby skúmal lehotu, v ktorej si žalobca právo uplatnil alebo skutočnosť, či mohli uznesenia obmedziť akcionárske práva žalobcu. Nakoniec vedľajší účastník konštatoval, že neexistuje žiadna platná právna skutočnosť, ktorá by potvrdila vlastníctvo akcií

spoločnosti žalovaného žalobcom. Krajský súd v Košiciach svojim rozhodnutím z 28. 05. 2010 sp. zn. 2Cb/1272/2002 potvrdený uznesením NS SR z 28. 04. 2011 sp. zn. 3 Obo 171/10 a sp. zn. 3 Obo 172/10 právoplatne rozhodol, že exekučný prevod akcií žalovaného v prospech spoločnosti GAJUS, a. s. nie je vlastníkom akcií žalovaného. Vedľajší účastník doručil dňa 08. 12. 2014 odvolaciemu súdu písomné podanie, v ktorom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice z 25. 09. 2013 sp. zn. 12C/1/2006, ktorým tento rozhodol o žalobe Ministerstva hospodárstva SR v konaní o určenie neplatnosti zmlúv o kúpe a predaji akcií TRANSPETROL, a. s. v exekučnom konaní tak, že zmluva je neplatná a toto rozhodnutie potvrdil v merite vecí dňa 11. 06. 2014 Krajský súd v Košiciach. Ďalej poukázal na konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2Cb/1272/02, v ktorom krajský súd určil, že GAJUS, a. s. v likvidácii nie je vlastníkom 100 kusov akcií TRANSPETROL, a. s. a zmluva, na základe ktorej akcie nadobudol v exekúcii, je neplatná. Z uvedeného dospel vedľajší účastník k záveru, že o predbežnej otázke, či sa žalobca stal akcionárom žalovaného sa už skôr právoplatne rozhodlo v uvedených konaniach. Vedľajší účastník pripojil predmetné rozsudky.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedených rozhodnutí.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal určenia neplatnosti všetkých uznesení prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti žalovaného dňa 24. apríla 2009 uvedených v notárskej zápisnici č. N 35/2009, Nz 13196/2009, NCRIs 13353/2009, pretože zasadnutie valného zhromaždenia bolo zvolané v rozpore s článkom 8 bodu 8.7 stanov žalovaného a v rozpore s § 184 ods. 3 Obchodného zákonníka, keď žalovaný nedoručil žalobcovi pozvánku na mimoriadne valné zhromaždenie a znemožnil mu tak ako akcionárovi účasť na valnom zhromaždení. Svoje postavenie akcionára spoločnosti žalovaného v čase konania zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného dňa 24. 04. 2009, odvodzoval žalobca zo zmenového výpisu z účtu majiteľa cenného papiera z 09. 10. 1998 ako aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Cdo 2/99 z 09. 10. 1998, nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 159/07-37 z 11. 12. 2007 a právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 36CbR/14/2008, Sa 507/B z 30. 03. 2009, ktorým súd poveril žalobcu ako akcionára zvolať mimoriadne valné zhromaždenie žalovaného na deň 29. 04. 2009 s miestom konania Vinné Jazero. Žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu k podaniu návrhu na určenie neplatnosti uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného, pretože ku dňu 24. 04. 2009, teda ku dňu konania zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia, bola jediným akcionárom žalovaného Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 131 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka môže každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia, alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť. Súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

Podľa § 183 ods. 3 Obchodného zákonníka o vyhlásení rozhodnutia valného zhromaždenia za neplatné platia obdobne ustanovenia § 131. Akcionár, ktorý sa zúčastnil valného zhromaždenia, sa môže domáhať práva podľa § 131 ods. 1 iba, ak podal protest do zápisnice z valného zhromaždenia.

Podľa § 184 ods. 3, prvá veta Obchodného zákonníka pri spoločnosti s akciami na meno zasiela predstavenstvo pozvánku všetkým akcionárom na adresu sídla alebo bydliska uvedenú v zozname akcionárov najmenej 30 dní pred konaním valného zhromaždenia.

Žalobca vymedzil ako odvolací dôvod nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov a s tým súvisiace nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Žalobca teda vo svojom odvolaní namietal pochybenie súdu prvého stupňa pri zistení skutkového stavu veci, spočívajúce v tom, že skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie súdu, sú vadné a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom, nezodpovedá ustanoveniu § 132 O.s.p. Tak by tomu bolo v prípade, ak by prvostupňový súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli najavo, alebo ak by v hodnotení dôkazov bol z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti prípadne vierohodnosti logický rozpor. Odvolací súd nedospel k záveru o takomto pochybení prvostupňového súdu v prejednávanej veci a stotožnil sa so skutkovými zisteniami ako aj právnym posúdením veci súdom prvého stupňa.

Právny poriadok Slovenskej republiky obsahuje v § 131 ods. 1, 2 v spojení s § 183 ods. 3 Obchodného zákonníka zvláštnu úpravu oprávnenia určitých subjektov domáhať sa v stanovenej lehote vyslovenia neplatnosti uznesenia prijatého na valnom zhromaždení. Žalobca v tomto prípade nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, pretože nejde o rozhodnutie v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Výpočet osôb oprávnených domáhať sa neplatnosti uznesení valného zhromaždenia spoločnosti obsiahnutý v § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka je taxatívny. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Prvostupňový súd dospel z obsahu výpisu majiteľa zo zoznamu akcionárov vydaného dňa 24. 04. 2009 Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, a. s., ako aj z obsahu zápisu v obchodnom registri ku skutkovému zisteniu, že v deň konania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného, t. j. dňa 24. 04. 2009 bola jediným akcionárom spoločnosti žalovaného Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR, pretože podľa zápisu žalovaného v príslušnom obchodnom registri spoločnosť žalovaného emitovala 1 900 kusov kmeňových listinných akcií na meno a podľa výpisu majiteľa zo zoznamu akcionárov bola majiteľom všetkých 1 900 kusov akcií emitenta TRANSPETROL, a. s., práve Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR. Pri akciách na meno sa v zozname akcionárov identifikuje osoba akcionára, ktorá je oprávnená vykonávať práva akcionára voči spoločnosti. V zmysle § 156 ods. 6 Obchodného zákonníka bola Slovenská republika ako akcionár zapísaný v zozname akcionárov, oprávnená vykonávať voči žalovanej spoločnosti práva akcionára spojené s 1 900 ks listinných akcií vydaných na meno. Na účinnosť prevodu akcie na meno voči spoločnosti sa v zmysle § 156 ods. 7 Obchodného zákonníka vyžadoval zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov, teda až zápisom v zozname akcionárov získala osoba status akcionára spoločnosti a mohla tak vykonávať práva akcionára, teda aj zúčastniť sa na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu 24. 04. 2009 status akcionára spoločnosti žalovaného so všetkými oprávneniami s tým spojenými mala výlučne Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR, ktorá ako jediný akcionár vykonávala pôsobnosť valného zhromaždenia. S uvedeným skutkovým zistením súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožňuje. Navyiac podľa § 190 ods. 1 Obchodného zákonníka jediný akcionár vykonávajúci pôsobnosť valného zhromaždenia môže kedykoľvek zvolať valné zhromaždenie spoločnosti, ktorého pôsobnosť vykonáva, pričom § 184 ods. 3 Obchodného zákonníka v tomto prípade neplatí, teda neplatí povinnosť jediného akcionára vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia zasielať v stanovenej lehote pozvánky na valné zhromaždenie akcionárom zapísaným v zozname akcionárov, ktorej porušenie žalobca namietal. Z rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 12C/1/06-1151 zo dňa 25. 09. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/608/2013-1268 zo dňa 17. 04. 2014 vyplýva, že zmluva o kúpe a predaji zaknihovaných cenných papierov v exekučnom konaní sp. zn. Ex 4575/97 vedenom aj v prospech žalobcu, na základe ktorej prišlo k prevodu akcií spoločnosti žalovaného, ktorý prevod bol registrovaný SCP SR dňa 09. 10. 1998 a žalobca nadobudol vlastnícke právo k 110 ks akcií, je neplatným právnym úkonom. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07. 08. 2014. Potom tvrdenie žalobcu uvedené v žalobnom návrhu o tom, že je majiteľom 110 ks akcií žalovaného s podielom 5,78 % na základnom imaní, ako aj odvolacie námietky žalobcu, v ktorých tvrdil a odôvodňoval svoje postavenie akcionára spoločnosti žalovaného nadobudnutím akcií žalovaného v exekučnom konaní zo skutkových zistení nevyplývajú a prvostupňový súd správne posúdil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu na podanie návrhu na určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia žalovaného, keď tento nepreukázal, že je osobou oprávnenou podľa § 131 ods. 1 v spojení s § 183 ods.

3 Obchodného zákonníka domáhať sa v stanovenej lehote vyslovenia neplatnosti uznesenia prijatého na valnom zhromaždení spoločnosti žalovaného.

V nadpísanom kontexte nepovažoval odvolací súd námietky žalobcu, uvádzané v jeho odvolaní za dôvodné a za stavu, keď súd prvého stupňa na základe dostatočne zisteného skutkového stavu dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec posúdil aj po právnej stránke, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože si žalovaný trovy odvolacieho konania v zákonnej lehote nevyčíslil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd, ktorý podľa § 151 ods. 2 O.s.p. nie je v tomto prípade viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania vo výške spolu 138,90 Eur, za dva úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 14 ods. 1 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., a to rokovanie s klientom dňa 20. 05. 2013 v hodnote úkonu 40,05 Eur a písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k obsahu odvolania žalobcu v hodnote úkonu 60,07 Eur, k tomu paušálna náhrada v roku 2013 - 7,81 Eur, ktorá náhrada trov právneho zastúpenia spolu s 20 % DPH predstavuje celkom 138,90 Eur. Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil v písomnom podaní doručenom súdu dňa 23. 05. 2013.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.